MIELIPIDE

Jokaisen sukupolven on pidettävä kirveet terävinä ja hakattava, ainakin jos mielii saada metsän kasvusta osansa. **ARVI PÖYHÖNEN LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Palkkatuloon on metsää hakattava paljon

Tänä päivänä suomalaisen miehen keskimääräisen vuosiansion sanotaan olevan noin 35 000 euroa ilman veroja.

Tein karkean laskelman, kuinka paljon metsää pitää omistaa ja joka vuosi kestävästi hakata, että metsänomistaja pääsisi vuodesta toiseen tuohon samaan. Päädyin 200–250 hehtaariin metsästä riippuen. Pääomavero 35 000 euron myynneissä on 30 prosenttia, tuhansien eurojen uudistamiskustannukset päälle.

Aikamoinen metsäpatruuna täytyy puuston nykyhinnoilla olla pärjätäkseen palkkatyölle. Vielä 1960–70-luvuilla duunari ja pienen metsän omistaja mittailivat tasapäin tulojaan.

Puun tehotuotannossa – että kysymys todella olisi taloudellisesta tehokkuudesta – myös syntyvät kustannukset kuten palkkatyön osuus on minimoitava. Hyvääkään tiliä ei kannata tuijottaa, on rohkaistava mielensä ja katsottava, mitä viivan alle jää.

Jatkuvasti kohonneet palkkakustannukset merkitsevät käytännössä, että metsänomistajan on parasta tehdä kaikki mahdolliset metsälliset työt itse ja ottaa lähinnä ilmaisia neuvoja ja opastusta vastaan.

Metsänhoidon valinnanvapautta korostetaan. Kuitenkin suurin osa hakkuista on ulkoistettu pois metsänomistajilta ulkopuolisille. Metsänomistajalle on jäänyt ihmettelijän ja surkuttelijan rooli, kun hänen metsässään rytistään ja ryvetään.

Kun puhutaan omaisuudesta, mitä lajia se sitten onkaan, omistajalla on päätäntävalta, mitä ja miten kussakin tapauksessa menetellään. Näin vakuutellaan.

Valinnanvapaus metsää myytäessä on jatkuvasti heikentynyt.

KARI SALONEN

Metsänomistajien omat järjestötkään eivät hankintamyynteihin kannusta, kirjoittaa Arvi Pöyhönen.

Pystykauppoihin enemmänkin painostetaan, ostotarjouksia ei aina tule tai sitten hintaa painetaan alas.

Metsänomistajien omat järjestötkään eivät hankintamyynteihin kannusta. Neuvonta sanoo, että omatoiminen puun korjuu ei kannata. Eipä niin, mikäpä muu tänään kuin lotto, pelit, pelaaminen ja mummon eläke eurojen sijoittaminen maailman turuille jos toreillekin.

Olisi hyvä muistaa, että usein omatoimisesta korjuusta tulee metsälle ja maapohjalle enemmän muuta hyötyä kuin isännän lompakkoon suoraan rahallista.

Metsänhoidosta ei pidä tehdä tähtitieteellisen vaikeata, ettei se pelota metsänomistajaa pois omasta metsästään.

Metsänhoitohan on pääasiassa vain kirveen käyttöä eli hakkaamista eri ajankohtina. Ilman toistuvaa, lähes jatkuvaa hakkuuta metsän tuotto jää vähäiseksi.

Hakkaaminen alkaa pienestä taimikkovaiheesta ja sitä kestää seuraavat 60–100 vuotta, riippuen metsän maantieteellisestä sijainnista ja maaperän kasvuolosuhteista. Jokaisen sukupolven on pidettävä kirveet terävinä ja hakattava, ainakin jos mielii saada metsän kasvusta osansa.

Jos metsää hakataan ja uusiutumisesta huolehditaan, hakkuut eivät ihmismitallisesti lopu koskaan, vaan jatkuvat sukupolvesta ja vuosisadasta toiseen.

En ole vielä koskaan saanut pientä metsääni loppumaan, vaikka olen hakannut sitä kymmeniä vuosia. Suurimmalla osalla metsää teen toisen tukkipuusukupolven hakkuita.

Aikoinaan hakattiin yhdessä isän kanssa. Ja ennen sitä osa maista kasvoi kaskiruista.

Arvi Pöyhönen
Suonenjoki

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Maitoa

Mikähän raakamaidosta on niin vaarallista tehnyt? Laatuvalvonta todella tiukkaa. 65 vuotta olen raakamaitoa juonut.

Edelleen hengissä

Herätys MTK. Maitoala joutumassa kriisiin. Juha ja kumppanit tehkää jotain.

Ei nimimerkkiä

Tarkkuutta maidon hintavertailuihin (MT 22.9.). Minä sain viime kuun maidosta 47,21 snt /l.

Tykkimies

Se on siinä

Kyllä on hyvä, kun on viimeinen mhy-maksu tänä vuonna. Ei ikinä enää.

Jäsen Pena

Laajennus

Kiitos kokoomus synninpäästöstä. Vapaavuoren mukaan Eta-alueelta tulevaa on kohdeltava kotimaisena. Nyt voi syödä Euroopan herkkuja puhtaalla omatunnolla.

Ei nimimerkkiä

Ydinvoima

Rosatomin varajohtaja TV:ssä puhuu jo Leningradista.

Paluumatkalla ollaan

Traktorit

Äes 6 metriä, kylvölannoitin 4 metriä ja 4 siipinen kääntöaura. Mikä näistä vaatii 150 hv, paitsi naapurin tekeminen kateelliseksi?

Sata heppaa

Työaika

Meneekö karjatilalliselta navetalla 8 tuntia päivässä?

62 v.

Jo oli aikakin

On se hyvä, että vihreät lähti vihdoinkin, koska niin paljon työpaikkoja menetetty niiden takia

Ei nimimerkkiä

Yle

Yle seikkailee muotitekniikoissa ja leikkii kännykkäleikkejä samalla kun pistää väkeä pihalle. Ja uutisten laatu on väliin mitä sattuu.

Veron maksaja

Turve

Mikko Savolalle (lukijalta 22.9). Turve ei ole puhdasta sähköä ja lämpöä. Kaivuu pilaa vesistöt.

Ei nimimerkkiä

Tulot

Voisiko Mela neuvoa, miten laskennallisilla tuloilla eletään ja maksetaan muun muassa eläkemaksuja.

T.P.

Jäte

Kauppojen ja kuluttajien tuottamaa muovijätettä voidaan vähentää tarjoamalla kassoilla monipuolisempia paperisia pakkausvaihtoehtoja.

Paperikassi

Avioehto

Avioehdosta maatilalla ei ole vielä tarpeeksi kokemusta ja tietoa. Asiaa pitäisi käsitellä enemmän.

Ei nimimerkkiä

Ex vei lapset, auton, huonekalut ja 50 tuhatta euroa käteistä ja haukkumiset kaupan päälle, koska ei ollut avioehtoa. Mukamas omaa tyhmyyttä.

Pienviljelijä

Metsätalous

Metsätalous on saanut jälleen uuden innovaation, kun hakataan ryteiköitä ”kaavamaisesti”. Itku jatkuu, kun koneella ei saa. Tukit saatiin kyllä.

Lukka

VIERASKOLUMNI

Kuka tekee tulevaisuuden työt?

Yksi aihe on noussut esiin keskusteluissa kansalaisten kanssa usein viime aikoina: ihmisiä huolestuttavat ulkomailta tulleet metsurit Metsähallituksen työmailla, virolaiset ja puolalaiset rakennusmiehet valtion elvytysrahoilla aikaansaaduilla työmailla sekä Finnairin suunnitelmat ulkoistamistoimista.

Ongelmana ei nähdä sitä, että ihmiset hakeutuvat muualta Suomeen töihin. Huoli nousee siitä, etteivät pelisäännöt todellakaan ole samat, eivätkä myöskään työ- ja palkkaehdot.

Esimerkiksi valtioyhtiömme Metsähallitus on jo vuosien ajan käyttänyt yrittäjäpalveluja istutus- ja taimikonhoitotöissä, ja taitaapa tavoitteena olla näiden palvelujen lisääminen.

Ongelmana ei ole yrittäjäpalveluiden käyttö, vaan se, että Metsähallituksen kilpailutettua urakoita työtä on valikoitunut tekemään yrityksiä, jotka eivät hoida velvoitteitaan tai maksa työehtosopimuksen mukaista palkkaa.

Suoritetuissa tarkastuksissa on havaittu selviä puutteita, joihin ei ole kuitenkaan puututtu. Näin ollen Metsähallitus käyttää yrittäjinä ulkomaalaista työvoimaa vastoin suomalaista sopimusjärjestelmää ja työehtoja, eivätkä yritykset ole todellakaan samalla lähtöviivalla, työntekijöistä puhumatta.

Metsähallitus sai vakavan varoituksen Pohjois-Suomen sertifiointitoimikunnalta metsäsertifioinnin kriteerin 23 vastaisesta toiminnasta vuonna 2012. Edellisenä vuonna Lapin metsäkeskuksen toimialueen auditoinnin yhteydessä havaittiin samanlaisia ongelmia, ja tilaajavastuulain laiminlyönnistä tuli laiminlyöntimaksu aluehallintovirastolta.

Elykeskusten Metsähallitukselle tekemissä tarkastuksissa on havaittu selviä rikkomuksia työehdoissa. Metsureiden oma edunvalvoja, Puuliitto, on ryhtynyt saartoon kyseisiä yrityksiä kohtaan.

Maa- ja metsätalousministerin pöytälaatikossa odottava uusi metsähallituslaki antaa Metsähallitukselle mahdollisuuden luopua kokonaan metsureista, koska työllisyyden edistämistä ei ole enää lakiluonnokseen kirjattu. Tämä antaa avoimen valtakirjan harjoittaa yrittäjäpolitiikkaa kustannustehokkaasti ilman yhteiskuntavastuuta.

Ainoa keino, jolla työn hinta saadaan näyttämään halvemmalta, on käyttää ulkomaalaisia ”rötösfirmoja”, jotka rikkovat työsuhteen ehtoja ja jättävät yrittäjävelvoitteensa hoitamatta. Tämä tuskin on suomalaisen yhteiskunnan ja kansantalouden kannalta viisasta.

Hankintalain noudattaminen ei ole peruste tilaajavastuulain velvoitteiden laiminlyönnille. Käyttämällä työnantajavelvoitteita laiminlyöviä yrityksiä Metsähallitus häiritsee markkinoita ja syrjii velvoitteensa hoitavia yrityksiä.

Kun tähän soppaan lisää elvytysvaroilla pystyyn nostetuilla rakennustyömailla tapahtuvat samanlaiset työoikeusrikkomukset, ja syksyn alussa kuullut Finnairin suunnitelmat ulkoistaa matkustamohenkilökunta kaukoliikenteen reiteillä, ei hyvältä näytä.

Kuka Suomessa oikein tekee töitä tulevaisuudessa? Kuinka hallitus aikoo turvata suomalaiset, asianmukaisin pelisäännöin hoidetut työpaikat? Onko Suomesta tarkoitus luoda halpatyön onnela?

MERJA KYLLÖNEN on europarlamentaarikko (vas.).

merja.kyllonen@europarl.europa.eu

Keräyspisteitä tulee myös syrjäseuduille

Pohjois-Savon Kylät ry kantaa huolta (MT 22.9.) ekopisteiden säilymisestä harvaan asutuilla ja syrjäisemmillä paikoilla.

Kuten kirjoituksessa todetaan, siirtää uusi pakkausasetus runsaan vuoden kuluttua vastuun kuluttajapakkausten keräämisestä kunnilta pakkausten tuottajille eli kaupalle ja teollisuudelle.

Tuottajien on kerättävä kuitu- metalli- ja lasipakkauksia vähintään 1 850 pisteessä ja muovipakkauksia 500 pisteessä. Noin 420 pistettä pitää sijoittaa haja-asutusalueille ja alle 500 asukkaan taajamiin.

Keräysverkoston on oltava toiminnassa tammikuussa 2016.

Valtakunnan tasolla keräyspisteitä on nykyisin yhteensä noin 4 800, näistä noin puolessa on kerätty vain lasia ja metallia. Pahvi- ja kartonkipakkauksia on kerätty noin 2 000 pisteessä ja muovia ei juuri ollenkaan.

Keräysverkon taso vaihtelee alueittain, kirjoittavat Teija Forsman ja Annette Lindahl.

Jätekukon toimialueella on nykyisin noin 150 keräyspistettä, joissa lasia ja metallia kerätään noin 120 pisteessä ja kartonkia 110 pisteessä.

Valtakunnan tasolla keräysverkko on rakennettu kuntakohtaisesti tai alueittain ja sen palvelutaso vaihtelee suuresti. Myös lajitteluohjeissa on eroja eri puolilla Suomea.

Uuden pakkausasetuksen myötä Suomeen on mahdollisuus suunnitella valtakunnallisesti yhtenäinen pakkausjätteiden keräysverkko.

Tuottajat haluavat rakentaa kuluttajia hyvin palvelevan ja tehokkaan keräyspisteiden verkon valtakunnallisine lajitteluohjeineen. Käytännössä tämä merkitsee, että nykyisistä pisteistä säilyvät pääsääntöisesti ainakin ne, jotka sijaitsevat kauppakeskusten ja asukkaiden kulkureittien varrella.

Asetuksen mukaan noin 420 keräyspistettä pitää sijoittaa alle 500 asukkaan taajamiin ja haja-asutusalueille. Vielä ei tiedetä tarkkaan, miten nämä pisteet asettuisivat Jätekukon toimialueelle.

Kaikkiin tuottajien pisteisiin voi palauttaa vähintään kuitu-, lasi- ja metallipakkauksia sekä 500 pisteeseen myös muovipakkauksia. Lisäksi muiden toimijoiden kanssa pyritään siihen, että samoissa pisteissä voitaisiin vastaanottaa myös esimerkiksi paperia ja tekstiilejä. Kauppareissun yhteydessä voi siis tuoda useita eri materiaaleja kätevästi kierrätettäväksi.

Vaikka päävastuu pakkausten kierrätyksestä siirtyy tuottajille, on kunnilla edelleen oikeus kerätä pakkausjätteitä yhteistyössä tuottajien kanssa.

Jätekukko ja Pakkausalan Ympäristörekisteri PYR Oy asettuvat neuvottelupöytään vielä ennen vuodenvaihdetta. Tuottajien on järjestettävä pakkausasetuksen mukainen keräysverkosto vastikkeetta. Onkin arvioitu, että tuottajavastuun laajeneminen tuo kaupalle ja teollisuudelle huomattavan lisäkustannuksen.

Koska kaikki kustannukset katetaan myynnillä, uudet vastuut aiheuttavat nousupaineita tuotteiden hintoihin. On siis myös kuluttajan etu, että kierrätys hoidetaan hyvin ja tehokkaasti.

Pakkausjätteen kerääminen ja kierrätys tehdään jatkossakin laajassa yhteistyössä kuntien, niiden jätelaitosten ja alan yritysten kanssa. Keräyksen organisoi kaupan ja teollisuuden liittojen omistama Pakkausalan Ympäristörekisteri PYR Oy, jolle tuottajat ovat tämän tehtävän siirtäneet.

Teija Forsman
logistiikkapäällikkö
Jätekukko Oy
Annette Lindahl
viestintäpäällikkö
Pakkausalan ympäristörekisteri PYR Oy

Suomettunutta ydinenergiaa

Jälleen kerran sain vastinetta lehtenne kestotilaukselle. Kuitenkin selkänahassa kirvelee hiukkasen päätoimittaja Lauri Kontron tämänkin kertainen (MT 19.9.) puolueeni ruoskiminen. Jotenkin noista kirjoituksista välittyy ajatus, että kirjoittaja yrittää vain kärjistetysti peilata kuvitteellisten lukijoidensa mielipiteitä aliarvioiden ne joskus todella pahoin.

Tällä kertaa aiheena oli hallituksen ydinvoimapäätös, joka mahdollistaisi venäläisen yhtiön rakentaa reaktori Pyhäjoelle. Tämä päätös oli vastoin hallitusohjelmaa ja lupauksen pettämisen takia me vihreät päätimme lähteä hallituksesta.

Samassa yhteydessä puheenjohtaja Ville Niinistö käytti antamassaan haastattelussa sanaa suomettuminen viitaten laitetoimittajan kotimaahan. Tuo sana sähköisti monia.

Lauri Kontro kolumnissaan tiesi jopa, että kaikki muut puolueet muistavat vielä pitkään tässä maassa tuon julmetusti loukkaavan ilmaisun esilletuomisen. Itse painottaisin tuota ”tässä maassa”, koska muuallahan tuo saa aikaan nyökyttelyä.

Olen jo aikaisemminkin tuonut julki, että turpeesta luopuminen energiatilanteessamme ei ole järkevää, mutta meitä vihreitä on turha syyttää turpeen veron korottamisen ja hakkeen tuen alenemisen riippuvuussuhteesta. Sen sai aikaan fosforivarantomme myynnistä vastaava taho.

> Emme ole voineet mitään liuskekaasun lisääntymiselle ja siitä johtuneelle kivihiilen hinnan tippumiselle.

Emme ole voineet mitään liuskekaasun lisääntymiselle ja siitä johtuneelle kivihiilen hinnan tippumiselle eikä Ukrainan kriisikään saati päästöoikeuksien ilmaisuus johdu meistä.

Olemme olleet uusiutuvien lisäksi myös mahdollistamassa fossiilista polttoainetta. Vasta tehty päätös varmistaa kolmen nesteytetyn maakaasu- eli LNG-terminaalin rakentamisen maahamme. Niistä Tornion satamaan voisi kuvitella jopa Norjan kaasun tuontiputkea.

Edellisellä kerralla, jolloin saksalaiset olivat Pyhäjoen hankkeessa mukana, hävisimme eduskuntaäänestyksessä ”reilulla pelillä”. Ei ollut mitään ohjelmasopimuksia ydinvoiman suhteen, joten yhteistyötä hallituksessa oli silloin helppo jatkaa.

Nyt vastustajamme vetoavat tuolloiseen ja väittävät meitä pelureiksi. Venäjän tilanne on mikä on, mutta onhan meillä olemassa kuitenkin turvanamme laajentunut kotimaisuuskäsite. Elinkeinoministeri Vapaavuorihan toi kolmekymmentä uutta valtiota tuohon ryhmään EU- ja Eta-maiden myötä. Tämä tietenkin toki vain talouspuolella.

Turvallisuuspolitiikka on eri taiteilun laji ja siihen liittyy muun muassa Nato ja myös energia monellakin tavalla. Vähemmälle huomiolla on jäänyt siirtomahdollisuuden laajentaminen kaksisuuntaiseksi Venäjän kanssa. Tuo tapahtui aivan vasta ja sen avulla Rosatom voi viedä Suomessa valmistamaansa sähköä Venäjälle.

Eihän tuo skenaario kovin kauniilta tunnu; tehdään oma laitos ulkomaille, lopputuote tuodaan kotimaahan ja huippuvaarallisesta jätteestä ei tarvitse välittää!?

Aimo Piirainen
(vihr.)
Ylivieska

Ympäristö on kaikkien asia

Onko yhdellä puolueella oikeus ja kunnia olla ainoa ympäristöpuolue? Vihreät on ottanut roolin ympäristöpoliisina ja oikeuden tuomita muut puolueet lähes kaikessa ympäristön pilaajina. Onko oikein, että yhden puolueen henkilöt ovat ottaneet vahvan roolin ympäristöhallinnossa, joka on heidän mielestään heidän oma reviirinsä?

Santeri Alkio sanoi aikoinaan, että jätetään maa lapsillemme paremmassa kunnossa kuin olemme sen itse saaneet. Tätä opetusta haluavat noudattaa nykyaikana keskustan lisäksi kaikki muutkin puolueet.

Ympäristöasiat tulee ottaa huomioon kaikessa. Vihreiden lähtö hallituksesta voi olla hyvä asia monessa mielessä. Nyt muut hallituspuolueet eivät enää voi selittää omia ns. vihreitä toimiaan vihreän puolueen tekosina. Ne joutuvat kantamaan itse vastuun hallituksen kaikista teoista.

Kaikilla eduskuntapuolueilla on oma vihreä siipensä. Viime eduskuntavaaleissa Vihreä liitto sai 7,25 prosentin kannatuksen, mutta puolue on käyttänyt huomattavasti tätä suurempaa valtaa juuri hallituspuolueiden ”omien vihreiden” ansiosta.

Ympäristöhallinnon määrärahoja on leikattu kuten muitakin, mutta samanaikaisesti ovat ympäristöhallinnon työt lisääntyneet rajusti. Monet yhteiskuntamme asiat ovat tämän vuoksi jumiutuneet.

Olen esittänyt ympäristöministeriön tehtävien jakamista muille ministeriöille.

Jos näin ei voitaisi tehdä, niin vähintään ympäristöhallinnon tehtäväkenttää ja toimintamallia tulee järjestellä uudelleen.

Esimerkiksi kaava-alueiden ulkopuolinen rakentaminen tarvitsee lähes aina poikkeusluvan. Luvat olisi nopeaa ja järkevää päättää kunnissa, mutta näistä on otettu valta elykeskuksen y-osastoille.

Luvan saanti sisältää työläät pitkät kuulemiset ympäristönsuojelun nimissä sekä uskomattoman paperishow'n. Sitten lopuksi hakija saa liian usein kielteisen päätöksen, vaikka luvan eväämiselle ei ole olemassa maalaisjärkistä perustelua, eikä ympäristökään useinkaan luvasta todellisuudessa kärsisi.

Eeva-Maria Maijala
kansanedustaja (kesk.)

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

9893
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Tottelemattomuus jakaa mielipiteet

Kansanedustaja **Anne Kalmari** (kesk.) kehotti perjantaina eduskunnassa järjestetyssä lähiruokapäivässä ihmisiä kansalaistottelemattomuuteen. Kalmarin mielestä byrokratia rajoittaa elintarvikeyrittäjyyttä.

Ehdotusta kommentoitiin verkossa runsaasti, sekä MT:n nettisivuilla että Facebook-seinällä.

Lisäksi tiistaina MT kysyi netissä lukijoiden kantaa Kalmarin kehotukseen. Kello 15:een mennessä tiistaina kyselyyn oli vastannut 140 lukijaa. Neljä viidestä vastanneesta oli ainakin osittain Kalmarin kanssa samoilla linjoilla.

”Ulkomailla liha myydään toreilla auringossa, siellä ihmiset elää, Eli olen ihan täysin samaa mieltä kun keskustan kansanedustaja. Suomalaisten pitäisi ryhtyä kapinoimaan”, kommentoi vastaustaan Yrittäjä.

Facebookissa **Jorma Jylänki** kysyi, miksi Suomessa on EU-maista vähiten pienyrityksiä.

”Virkamiehet ovat yli-innokkaita vaikeuttamalla ja estämällä pienyrittäjien ja tuottajien toiminnan”, hän vastasi omaan kysymykseensä.

Heikki K Lähde muistutti lakien tulkinnoista. ”Eikös soveltaminen aina tuo mahdollisuuden tulkintoihin. Voi toimia niin, ettei riko säädöstä. Tai sitten voi toimia niin, että noudattaa säädöstä.”

”Kansanedustaja tässä vaan selkokielellä ilmaistuna toteaa, että demokraattiselta kansanedustuslaitokselta on karannut mopo eli virkamiesvetoinen hallintoanarkia käsistä ja mennyt menojaan”, korosti Nimi M Erkki nettiuutisen kommentissa.

Nettikyselyssä kansalaistottelemattomuutta kannattanut Timo muistutti kannastaan huolimatta Kalmaria kansanedustajan omasta vastuusta.”Kansanedustajan pitää ensisijassa pyrkiä tekemään laista kunnollinen.

Kuka päättää, mitä ei tarvitse totella?

Myös kansalaistottelemattomuutta vastustaneet kommentoivat uutisia ahkerasti.

”Kansalaistottelemattomuuteen on helppo yllyttää. Vaikeampaa on kantaa vastuu teosta”, muistutti Reiman.

”Tuskin kansanedustaja tulee puolustamaan kansalaistottelematonta pienyrittäjää ja vaikka tulisikin, niin vastuu on silti aina sen yrittäjän.”

”Kansanedustajan kannattaisi lainsäätäjänä vaikuttaa itse lakiin eikä kehottaa kansalaistottelemattomuuteen. Jos kukaan ei kohta noudata mitään lakia, niin maamme ajautuu anarkiaan”, totesi Piude.

”Entäs jos ajan ylinopeutta ja puhun kännykkään ajaessa, koska ne ovat vain turhia säännöksiä? Samantien voidaan siirtyä anarkiaan”, kommentoi nimimerkki Pois eduskunnasta.

Anarkismiin viittasi myös Agriduunari.

”Anarkismin klassisen määritelmän mukaan se on ajattelutapa, jossa vastustetaan valtiota, siihen sisältyvän pakkovallan, poliittisen auktoriteetin sekä valtakoneiston muodollis-oikeudellisuuden ja byrokraattisuuden vuoksi.”

Vph ehdotti, että hän voisi ryhtyä viljelemään geenitekniikan avulla jalostettuja kasvilajikkeita. ”Siellä on aivan turhaa byrokratiaa, joka estää käyttämästä parasta saatavilla olevaa viljelytekniikkaa.”

Wituksmanin mielestä yllyttäminen lain ja säädösten rikkomiseen on kansanedustajalta alamittaista toimintaa. ”Ei kait se yrittäjien vika ole jos lainlaatijat on osaamattomia tumpeloita ja tekevät pykäliä jotka ovat täysin vieraita käytäntöjen kanssa.”

JUHANI REKU